

200704032/1.

Datum uitspraak: 3 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/19698 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 7 mei 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 juni 2007, heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

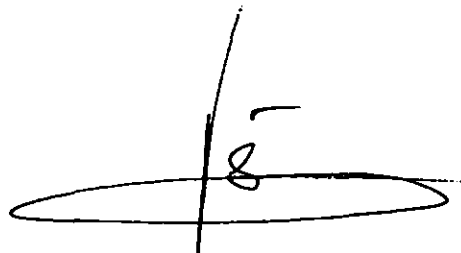
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 augustus 2007

348-555.

Verzonden: 3 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06/19698

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 7 mei 2007

in de zaak van:

geboren op
van Nigeriaanse nationaliteit;
eiseres;
en haar twee minderjarige kinderen

geboren op : ; en
, geboren op

beiden van Nigeriaanse nationaliteit,
gemachtigde: mr. A. Khan, advocaat te Hoofddorp,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,

gemachtigde: mr. J.W. Berg, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiseres heeft op 10 februari 2003 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 4 april 2006 afgewezen. Eiseres heeft tegen het besluit op 20 april 2006 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 15 maart 2007. Eiseres is in persoon verschenen, bijgestaan door drs. J.E. Groenenberg, kantoorgenoot van mr. A. Khan. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.4 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten (Uit een rapport van onderzoek door het Bureau Bijzondere Zaken van 24 juli 2003 is gebleken dat eiseres in het bezit is geweest van een Italiaanse verblijfsvergunning, met een geldigheidsduur tot oktober 2002. Haar kinderen zijn op respectievelijk 2 juli 1999 en 20 april 2001 in Italië geboren. Blijkens het proces-verbaal van de vreemdelingendienst van de politie Amsterdam-Amstelland van 26 augustus 2003 heeft eiseres, eerst na confrontatie met deze gegevens, verklaard dat zij in april 1993 vanuit Nigeria naar Italië is gereisd, waar zij in 1995 een verblijfsvergunning heeft gekregen. Op is zij gehuwd met
Uit dit huwelijk zijn in Italië twee kinderen geboren. Op
is in Nederland nog een derde kind geboren.
- 2.5 Eiseres heeft ter onderbouwing van haar aanvraag aangevoerd dat zij tijdens haar verblijf in Nigeria in februari 2002 door vier leden van de veiligheidsdienst en, drie maanden later, door drie leden van de Igboni-society werd bezocht. Zij waren op zoek naar haar echtgenoot die voor de Nederlandse veiligheidsdienst zou werken. In oktober 2002 werd eiseres door leden van de Bakassi groep verkracht. Op 15 januari 2003 deed de veiligheidsdienst een inval in de woning van haar schoonvader. Eiseres is de woning uit gevlucht. Later vernam zij dat haar schoonvader bij deze inval was doodgeschoten. Met hulp van vrienden heeft zij Nigeria verlaten.
- 2.6 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiseres toerekenbaar geen identiteits- en nationaliteitsdocumenten heeft overgelegd. Eiseres heeft voorts onvoldoende meegewerkt aan de vaststelling van haar reisroute. Het asielrelaas heeft geen positieve overtuigingskracht. Verweerder concludeert dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 Vw.
- 2.7 In beroep heeft eiseres -samengevat en voor zover van belang- het volgende aangevoerd. Verweerder heeft ten onrechte aan eiseres tegengeworpen dat zij niet beschikt over geldige identiteitsdocumenten. Eiseres heeft verklaard dat zij aangifte heeft gedaan van diefstal van haar koffer waarin haar identiteitspapieren zaten. Zij heeft een kopie van het proces-verbaal van aangifte overgelegd. Het is niet aan eiseres te wijten dat in dit proces-verbaal niet staat dat er daadwerkelijk identiteitspapieren in de koffer zaten. Voorts heeft verweerder haar verblijf in Nigeria tussen eind 2001 en 2003 ten onrechte ongeloofwaardig geacht. Ter onderbouwing van haar verblijf in Nigeria heeft eiseres foto's en brieven overgelegd. Bij brief van 13 juni 2006 heeft eiseres bovendien een verklaring overgelegd waaruit volgens haar blijkt dat zij in februari 2002 een week is opgenomen in het ziekenhuis Omosum Clinic en Maternity in Benin City. Gezien deze verklaring, afkomstig uit een objectieve bron, kan verweerder zich in redelijkheid niet op het standpunt stellen dat eiseres onvoldoende heeft aangetoond gedurende de bewuste periode in Nigeria te zijn geweest. Bij gedwongen terugkeer van eiseres naar Nigeria zal sprake zijn van schending van artikel 3 van het Verdrag tot

zaaknummer: AWB 06/19698

3

bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Ter zitting heeft eiseres gewezen op Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2004/31 waaruit blijkt dat de autoriteiten niet afdoende in staat zijn bescherming te geven tegen persoonsgerichte daden van vervolging door militante groeperingen als de Bakassi Boys. Eiseres doet voorts een beroep op artikel 29, eerste, onder c, Vw vanwege het trauma dat zij in Nigeria heeft opgelopen.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.8 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.9 Verweerder heeft in C1/3.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C1/3.2.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:

Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord en het relaas innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

- 2.10 Eiseres heeft geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden overgelegd. In eerste instantie heeft eiseres, tegenstrijdig aan haar latere verklaring, verklaard dat zij nimmer in het bezit is geweest van identiteitspapieren. Deze verklaring, evenals haar latere verklaring dat haar identiteitspapieren bij haar reisdocumenten in haar gestolen koffer zaten, heeft verweerder in redelijkheid niet overtuigend hoeven te achten. In dit verband heeft verweerder aan het proces-verbaal van aangifte van de diefstal van haar koffer niet de door eiseres beoogde waarde hoeven te hechten. Het proces-verbaal geeft immers geen informatie over de inhoud van de koffer. Nu eiseres ook geen concrete verklaringen heeft afgelegd op grond waarvan haar reisroute kan worden vastgesteld heeft verweerder het ontbreken van deze documenten in redelijkheid aan eiseres kunnen toerekenen. Verweerder heeft die omstandigheid in het nadeel van eiseres bij het onderzoek naar de geloofwaardigheid van de verklaringen van eiseres over haar identiteit en land van herkomst en het asielrelaas kunnen betrekken.
- 2.11 Met toepassing van de in C1/3.2.3 Vc weergegeven maatstaf heeft verweerder in redelijkheid kunnen vaststellen dat de verklaringen en de feiten die eiseres in het asielrelaas naar voren heeft gebracht ongeloofwaardig zijn. De omstandigheid dat eiseres eerst na confrontatie heeft verklaard dat zij acht jaar in Italië heeft verbleven en

zaaknummer: AWB 06/19698

4

haar tegenstrijdige verklaringen ten aanzien van de plaats waar zij met de heer Igbinosun in het huwelijk is getreden, doen reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen. Op grond van enkel haar verklaringen over haar verblijf in Nigeria kan voorts niet geloofwaardig worden geacht dat eiseres eind 2001 vanuit Italië naar Nigeria zou zijn gegaan en daar tot 2003 zou zijn verbleven. Zij kan deze terugreis en haar verblijf in Nigeria niet aantonen. Aan de door eiseres op 23 maart 2004 overgelegde foto's en de op 26 mei 2006 overgelegde brieven van haar echtgenoot kan niet die waarde worden toegekend die eiseres hieraan wenst te geven. De verklaring die eiseres bij brief van 13 juni 2006 heeft overgelegd, waaruit van haar verblijf in een ziekenhuis in Nigeria zou blijken, is in kopie overgelegd en is bovendien slecht leesbaar. Van eiseres, die zo lang in Italië heeft verbleven, mag verwacht worden dat zij het belang van documenten in een asielprocedure erkent.

- 2.12 Nu verweerder niet geloofwaardig hoefde te achten dat eiseres in de periode van 2001 tot 2003 in Nigeria heeft verbleven, behoeven de door eiseres gestelde gebeurtenissen die in Nigeria in deze periode zouden hebben plaatsgevonden, geen bespreking meer. Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat eiseres geen verdragsvluchteling is. De aanvraag is niet gegrond op omstandigheden die op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.
- 2.13 Gelet op het voorgaande bestaat voorts geen grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Er is evenmin grond voor het oordeel dat verweerder ten onrechte heeft geconcludeerd dat geen sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de reden van het vertrek van eiseres uit het land van herkomst. De aanvraag is dan ook niet gegrond op omstandigheden die ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b en c, Vw een rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning asiel vormen.
- 2.14 Het vorenoverwogene leidt tot het oordeel dat verweerder de aanvraag van eiseres op goede gronden heeft afgewezen..
- 2.15 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.16 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. **Bestlissing**

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.W.S. Kiliç, rechter, en op 7 mei 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van L.M. Driessen, griffier.

afschrift verzonden op: 16 MEI 2007

Coll: SR

Rechtsmiddel

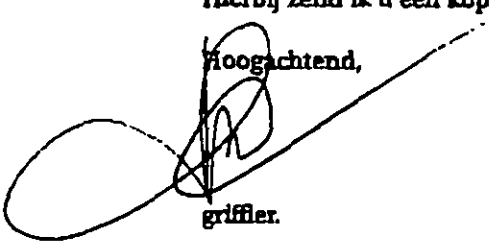
Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Rechtbank 's-Gravenhage**nevenzittingsplaats Haarlem
Vreemdelingenkamer**

Postadres: postbus 1821, 2003 BA Haarlem

**Mevrouw mr. A. Khan
Markplein 23
2132 DA Hoofddorp****Bezoekadres
Sartonsplein 80
2011 LM Haarlem
Telefoon (023) 888 44 44
Fax (023) 888 37 02
Kortlopende zaken
Fax (023) 888 38 73 / 74
Voortase
Fax (023) 888 38 67 / 77
Zittingsadministratie****Onderdeel
Contactpersoon
Doorkleernummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp****Zitting BZ Vr.
mevr H.M.L. Kloonen
(023) 888 39 09
(023) 888 3977/3967
16 mei 2007
procedurenummer 06 / 19698 BEPTON KI01 03 DRI1
EG/809003
1
toezending afschrift uitspraak****Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak
in uw brief behandelen.****Geachte mevrouw,****Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het beroep is beslist.****Hoogachtend,**
griffier.

PV056

Markplein 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten & Procureurs:
mr. J. Singh
mr. drs. E. Oversier
mr. mr. A. Khan
mr. M. Roijmakers

Juridisch medewerkers:
drs. J.E. Groenenberg
S. Singh

Raad van State
Afdeling vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
ALSMEDe PER FAX: 070- 365 1380

RAAD VAN STATE	
3481	INGEKOMEN
B	1 2 JUN 2007
ZAAKNR. 200704032-1	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoofddorp, 12 juni 2007

Inzake: geboren op
geboren op
, geboren op

Allen van Nigeriaanse nationaliteit

Onze ref.: EG/809003

Edelachtbare Heer, Vrouwe,

Hierbij doe ik u in opgemelde zaak in vijfvoud het beroepsschrift toekomen met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Een kopie van de bestreden uitspraak is bijgevoegd.

In afwachting van uw bericht.

Hoogachtend,

mr. J. Singh

Markplein 23
2132 DA Hoofddorp
Tel. 023-5563790
Fax 023-5563799
adv@roestsingh.nl
www.roestsingh.nl

Advocaten & Procureurs:
mr. J. Singh
mr. drs. E. Oursier
mrw. mr. A. Khan
mr. M. Roodmakers

Juridisch medewerkers:
drs. J.E. Groenenberg
S. Singh

AAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
1 2 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

hierna te noemen appellante, wonende te _____ aan de _____
te dezer zake domicilie kiezende te 2132 DA Hoofddorp aan het Markplein nr. 23, ten
kantore van de advocaat mr. J. Singh die in deze bepaaldelijk gevolmachtigd is het hoger beroep in
te dienen. Het hoger beroep wordt mede ingediend ten behoeve van de minderjarige kinderen van
appellante, _____ geboren op _____ en _____
geboren op _____ beide van Nigeriaanse nationaliteit.

Op 10 februari 2003 heeft appellante een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel
ingediend. Bij beschikking d.d. 4 april 2006 is deze aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft appellante
op 20 april 2006 beroep ingesteld. Het beroepschrift is op 15 maart 2007 ter zitting bij de rechtbank
Haarlem behandeld. Bij uitspraak d.d. 7 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007, is het beroep van
appellante ongegrond verklaard. Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en wenst
hiertegen in hoger beroep te komen en voert de navolgende grieven aan tegen de bestreden uitspraak.

Appellante stelt dat de rechtbank ten onrechte de uitspraak niet cq. onvoldoende heeft gemotiveerd en
ten onrechte het asielrelaas van appellante als ongeloofwaardig heeft beoordeeld.

- De rechtbank heeft de verklaring van het ziekenhuis buiten de besluitvorming gelaten omdat deze
in kopie zou zijn overgelegd en slecht leesbaar zou zijn. Reeds tijdens de zitting heeft appellante
aangegeven dat zij geen kopie heeft overgelegd, maar het document zoals dit per fax is
ontvangen. Het origineel heeft appellante eerst na de zitting ontvangen en kon derhalve niet
overgelegd worden. Ten onrechte is de rechtbank er dan ook vanuit gegaan dat een kopie

overgelegd zou zijn.

- Ook de stelling van de rechtbank dat de overgelegde verklaring slecht leesbaar zou zijn en hierom niet bij de besluitvorming betrokken zou kunnen worden volgt appellante niet. Appellante stelt dat uit het overgelegde document afdoende blijkt dat haar behandelend arts aangeeft dat zij in februari 2002 in Nigeria heeft verbleven. Dat de fax enigszins vervormd is, doet aan de duidelijkheid en de inhoud van het faxbericht niets af. Appellante stelt dan ook dat de rechtbank ten onrechte de overgelegde verklaring van het ziekenhuis buiten de besluitvorming heeft gehouden.
- Het bovenstaande klemt des te meer daar indien de rechtbank de verklaring van het ziekenhuis wél bij de besluitvorming zou hebben betrokken, in alle redelijkheid aan appellante niet langer zou kunnen worden tegengeworpen dat het asielrelaas ongeloofwaardig zou zijn. Gezien de importantie van de overgelegde verklaring had het op de weg van de rechtbank gelegen extra zorgvuldig naar deze verklaring te kijken en deze niet zonder meer terzijde te schuiven omdat de rechtbank van mening is dat de verklaring slecht leesbaar zou zijn. Slecht leesbaar is immers wat anders dan niet leesbaar. Mitsdien dient de bestreden uitspraak te worden vernietigd.
- Tevens heeft de rechtbank ten onrechte eveneens de overgelegde foto's (waaruit ondubbelzinnig vast staat dat appellante in Nigeria is geweest) en de overgelegde brieven niet bij de besluitvorming betrokken. Op 8 juni 2006 heeft appellante de gronden van het beroepsschrift aangevuld. Bij deze gronden heeft appellante een verklaring gevoegd van de president van het Nigerian Platform Netherlands. In deze verklaring geeft de heer [naam] aan dat appellante weldegelijk eind 2001 is teruggekeerd naar Nigeria en dat hij hiervan getuige is. Ten onrechte heeft de rechtbank deze verklaring niet bij de besluitvorming betrokken. Eiser stelt dat deze verklaring in combinatie met de overgelegde verklaring van het ziekenhuis het meer dan aannemelijk maken dat appellante weldegelijk is teruggekeerd naar Nigeria en dat ten onrechte geen geloof is gehecht aan haar asielrelaas. Appellante stelt dan ook dat de bestreden uitspraak op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen en een deugdelijke motivering ontbeert. Uit de tekst van artikel 30 van het wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering blijkt dat de rechter zijn uitspraak deugdelijk dient te motiveren. Op deze wijze is het voor partijen mogelijk zich

rekenschap te geven van de juistheid van de uitspraak. Nu de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten op diverse door appellant naar voren gebrachte punten in te gaan, is de uitspraak niet op deugdelijke wijze gemotiveerd. Het is voor appellant immers niet na te gaan op grond waarvan zijn beroepsgronden door de rechtbank als onvoldoende zijn beoordeeld. Mitsdien is de bestreden uitspraak onvoldoende gemotiveerd en kan derhalve niet in stand blijven.

- In de bestreden uitspraak heeft de rechtbank geoordeeld dat appellante op de hoogte zou moeten zijn van het belang van het overleggen van documenten in een asielprocedure. De rechtbank heeft hiermee miskent dat appellante voldoende stukken en verklaringen ter ondersteuning van haar verblijf in Nigeria heeft overgelegd. Dat de rechtbank deze stukken ongemotiveerd buiten de besluitvorming heeft gehouden is appellante in alle redelijkheid niet aan te rekenen.
- Nu vast staat dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat appellante niet zou hebben aangetoond in Nigeria te hebben verbleven, heeft de rechtbank tevens ten onrechte nagelaten het asielrelaas van appellante inhoudelijk te beoordelen. Mitsdien kan de bestreden uitspraak ook hierom niet gehandhaafd blijven.

Op grond van bovenstaande feiten en omstandigheden meent appellante dat de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd. Appellante verzoekt u al hetgeen reeds eerder in de procedure naar voren is gebracht als herhaald en ingelast te beschouwen.

Appellante behoudt zich uitdrukkelijk het recht voor de gronden van het hoger beroepschrift op een later tijdstip aan te vullen.

REDEN WAAROM:

Appellante zich tot u wendt met het verzoek, de uitspraak d.d. 7 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007 te vernietigen en te bepalen dat opnieuw op de aanvraag dient te worden beslist en dat de overgelegde verklaring van het ziekenhuis bij de besluitvorming betrokken dient te worden, zulks met veroordeling van verweerder in de kosten van beide procedures.

Hoofddorp, 12 juni 2007

Gemachtigde,

Bijlage: beschikking d.d. 7 mei 2007, verzonden op 16 mei 2007